పాలకూర సీతాలత

ఉంగర కొండు

"ఏరా ప్రసాద్.... రెడీయేనా?.... అడిగేడు వెంకట్రావు కొడుకుని.

"ఆ(...." అంటూ బయటకు వచ్చేడు పదహారేళ్ళ ప్రసాద్.

"పద....మామయ్యా వాళ్ళు ఎదురు చూస్తూ వుంటారు. ఊళ్లో వుంటూ టైముకి వెళ్లకపోతే ఏం

బాగుంటుంది?" అంటూ ఇల్లు తాళం పెట్టాడు వెంకట్రావు.

వెంకట్రావు భార్య సుబ్బలక్ష్మి ముందే వెళ్ళి పోయింది అన్నగారింటికి. ఆ రోజు ఆమె అన్నయ్య సీతాపతి కొడుకు మూడో పుట్టిన రోజు. ఆర్థికంగా బలవంతుడైన సీతాపతి తన కొడుకు పుట్టినరోజు బ్రహ్మాండంగా జరుపుతున్నాడు. ఆ ఫంక్షన్‌కే ఈ తండ్రీకొడుకులు బయలుదేరింది

సీతాపతి, అతని భార్య అవనిజ గుమ్మందగ్గరే నిలబడి అతిథులను సాదరంగా ఆహ్వానిస్తున్నారు భారీ ఎత్తున జరుగుతున్న ఏర్పాట్లను చూసి వెంకట్రావు ఆశ్చర్యపోయాడు అంతలోనే సంబాళించుకున్నాడు సీతాపతి లక్షాధికారి అందుకు తగ్గ ఎత్తులోనే ఫంక్షన్ నడిపించాలి అంతేకాదు ఇలాంటి వాళ్ళు ఈ ఫంక్షన్ను వ్యాపారాభివృద్ధి దృష్టిలో పెట్టుకుని చేస్తారు. పెద్ద పెద్ద వాళ్ళని ఆహ్వానించి వాళ్ళని మొహమాటంలో పెట్టేస్తే. ఆ తర్వాత వాళ్ళవల్ల పనులు తేలిగ్గాజరిగిపోతాయి

"రా బావా... ఊళ్ళోవుండి నువ్వు కూడా ఇంత ఆలస్యం చేస్తావా?" అన్నాడు సీతాపతి వెంకట్రావును ఆహ్వానిస్తూ

చిరునవ్వు నవ్వేడు వెంకట్రావు.

"మీ చెల్లెలు ముందే వచ్చేసిందిగా" అన్నాడు

"అయితే మాత్రం". ఏరా ప్రసాద్. బాగా చదువుతున్నావా? అడిగేడు మేనల్లుడిని తల ఊపాడు ప్రసాద్

అందరూ వచ్చాకా కేక్ కట్ చేయించాడు కొడుకు 'వంశీకృష్ణ'చేత. అందరూ చప్పట్లు కొడుతూ "హేపీ బర్త్‌డే టుయూ.." అంటూ పాడేరు

మూడేళ్ళ వంశీకృష్ణ కూడా ఉత్సాహంతో చప్పట్లు కొట్టాడు.

ఆ తర్వాత విందు ప్రారంభం అయ్యింది.

ఫంక్షన్ అయిపోయేకా తనూ బయలు దేర బోయాడు వెంకట్రావు. మిగిలిన వాళ్ళతో "ఉండు బావా. .. రేపు వెళ్ళవచ్చుకదా.. అన్నాడు సీతాపతి

"అవునండీ .. పొద్దుట్నుంచీ వచ్చే చాకిరితో సరిపోయింది అడుగుతీసి అడుగు వెయ్యలేక వుండిపోదాం. అంది సుబ్బలక్ష్మి

చల్లగాలి వీస్తుంటే అందరూ వచ్చి లాన్‌లో కూర్చున్నారు.

హీరో ఆఫ్‌ది డే వంశీకృష్ణని ఒకచోట ఆని వుంచకుండా అందరూ వాడ్ని ఎత్తుకుని ముద్దులు పెట్టుకుంటున్నారు.

ఒంటినిండా ఆభరణాలతో, వాడు మెరిసి పోతున్నాడు.

మెడలో రెండు గొలుసులు, చేతికి మూడు ఉంగరాలు–

ప్రసాద్ వంశీకృష్ణను ఎత్తుకుని వాడి కుడిచేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత వంశీకృష్ణను కొడుకు చేతిలోంచి వెంకట్రావు అందుకున్నాడు.

మదరాసు తెలుగు అకాడమి ఆధ్వర్యంతో తమిళ ఉగాది సందర్భంగా 14-4-85న మదరాసులోని స్వామి శంకర్‌దాస్ ఆడిటోరియంలో ప్రదర్శించిన కూచిపూడి ఆర్ట్ అకాడెమీ వారి నృత్య నాటకంలో ఒక దృశ్యం రసవత్తరమైన ఈ నృత్య నాటకాన్ని డా. వెంపటి చినసత్యం రూపొందించారు.

అప్పుడే సరిగ్గా అప్పుడే వంశీకృష్ణ చేతికి వదులుగా వున్న ఒక ఉంగరం ప్రసాద్ చేతిలోకి వచ్చింది

ఆ క్షణంలో ఏం అన్పించిందో తెలీదుగానీ . ఆ ఉంగరాన్ని రక్కున్న తన చొక్కా జేబులో వేసుకున్నాడు ప్రసాద్ మరొక రెండు నిముషాల దాకా ఆ ఉంగరం ఏం చెయ్యాలో తెలియలేదు. ఆ తర్వాత ఆలోచించాడు ప్రసాద్.

అంత చిన్న కుర్రవాడికి ఉంగరాలు పెట్టమని ఎవరు చెప్పారు డబ్బు వుందికదా అన్న అహం కాకపోతే తన చేతిలోకి రాకపోయినా .అది ఎక్కడో క్రింద పడిపోగలదు అప్పుడు ఏం చేస్తారు? చిన్న ఉంగరాన్ని వెతకడం మాటలుకాదు ఇలా ఒకటి రెండు వస్తువులు పోతేగానీ వీళ్ళకు బుద్ధిరాదు. తను ఆ ఉంగరం వుంచుకొని 'మంచిపని చేశాడు ప్రసాద్ మేనమామ కలిమికి అప్పుడప్పుడు అసూయ చెందుతూ వుంటాడు . నిజమె మరి.... మధ్య తరగతి వెంకట్రావు ప్రసాద్ కోరికలన్నీ తీర్చలేక పోతుంటాడు అందుకే కొంచెం అసంతృప్తితో బ్రతుకుతున్నడు ప్రసాద్ ఎదుగుతున్న కుర్ర

వాడు.... తన వయసులో వున్న ఇతర కుర్రవాళ్ల జల్సాలు చూసి తనకు ఆ అదృష్టం లేనందుకు బాధపడుతూ వుంటాడు. దానికి తోడుగా గొప్పలకు పోయే అవనిజ అత్తయ్యను చూస్తే కొంచెం కన్నెర్రగా వుంటోంది. అందుకే కాబోలు..... ఆ ఉంగరం తన స్వంతం చేసుకోవాలన్పించి....... జేబులో పెట్టుకున్నాడు. ఆ మనసులో తనకు ఉంగరం దొరికిందన్న సంతోషంకంటె అత్తయ్య కొడుకు ఒక ఉంగరం పోగొట్టుకున్నాడన్న తృప్తే ఎక్కువగా వుంది ఆతనిలో.

ఆ తర్వాత ఆ ఉంగరంతో ఏం చెయ్యాలన్న ఆలోచన వచ్చింది ప్రసాద్‌కి.

ఉంగరం తన స్వంతం అయినట్లే. అది తన దగ్గరున్నదన్న విషయం ఎవ్వరికీ తెలియదు. దాన్ని మూడో కంటివాడికి తెలియకుండా అమ్మితే.... వంద రూపాయలు కనీసం వస్తాయి. వంద రూపాయలు అనగానే ఆ రోజు ఉదయం తండ్రితో జరిగిన సంభాషణ గుర్తు వచ్చింది. "నాన్నా!....మా క్లాసు పిల్లలందరూ ఎక్స్కర్షన్ వెళ్తున్నారు. వంద రూపాయలు అవుతుందట. వెళ్లదల్చుకున్నవాళ్ళు నాలుగు రోజుల్లో డబ్బుకట్టాలి...." అన్నాడు ప్రసాద్

"అయితే ఏమంటావ్?" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"నేను కూడా వెళ్తాను" అన్నాడు చిన్నగా.

"అక్కర్లేదు. మానెయ్యి. నెల మధ్యలో నన్ను వందరూపాయలు తెమ్మంటే ఎక్కడ్నుంచి తేను? ఇక్కడ డబ్బులు చెట్లుకి కాస్తున్నాయనుకుంటు న్నావా? శ్రద్ధగా కూర్చుని చదువు.... ఎక్స్కర్షన్ పేరుతో తిరుగుళ్ళు అక్కర్లేదు...." అన్నాడు వెంకట్రావు.

ముఖం మాడిపోయింది.

"తిరుగుళ్ళు కాదు నాన్నా!..... వినోదయాత్ర. దానివల్ల విజ్ఞానం కూడా పెరుగుతుంది అన్నాడు.

ఉంగర కాండ

ఆ విషయం వెంకట్రావుకి తెలియక కాదు.. కానీ డబ్బు చేతిలో లేనప్పుడు దాన్ని తిరుగుళ్ళుగానే భావించడం ఒక రకమైన తృప్తి. ఆ విషయం కొడుక్కి తెలియదు.

"పోనీ.. పంపించరాదుటండీ.. అడక్క అడక్క అడిగేడు.." అంది సుబ్బులక్ష్మి.

వెంకట్రావు కోపం సుబ్బులక్ష్మి మీదకు మళ్ళింది.

"ఏం చెయ్యాలో.. ఏం చెయ్యకూడదో నాకు బాగా తెలుసు.. ఒకళ్ల సలహాలు అక్కర్లేదు.. నాదగ్గర డబ్బు లేదు.." అన్నాడు కోపంగా.

పోనీ.. మా అన్నయ్యను అడగనా?"

"అక్కర్లేదు.. అంతకంటె అవమానం మరొకటి వుండదు.. ఆర్థికంగా దిగువ మెట్టుపై వున్న మనల్ని మీ అన్నయ్య నన్ను ఏమాత్రం గౌరవంతో చూస్తున్నాడో తెలుసు..పైకి చిరునవ్వుతో మాట్లాడతాడు తప్ప నేను అంటే గౌరవంలేదు.. అలాంటప్పుడు నువ్వు వంద రూపాయల అప్పుకి వెళ్తే.. ఇక నేను ఆత్మహత్య చేసుకున్నట్లే..." అన్నాడు వెంకట్రావు.

సుబ్బులక్ష్మి ఆ మాటలు విని తలదించుకుంది.. ఎందుకంటే అతను నిజమే చెప్పాడు కనుక.

ఆ తర్వాత వెంకట్రావు శాంతంగానే అన్నాడు.

"చూడులక్ష్మీ!... వాడంటే నాకు ప్రేమ లేకకాదు. నిజానికి ఒక్కగానొక్క కొడుకు అయినందుకు వాడిని ఎంతో గారం చెయ్యాలి.. కానీ నా ఆర్థిక స్థితి నీకు తెలియనిదికాదు. చదువుకోమని నాన్న చెప్పిన మాటలు అలక్ష్యం చేశాను. అందుకే చిన్న ఉద్యోగంతో సరిపెట్టుకోవల్సి వస్తోంది.. అందుకనే ఈ పాట్లు మరి.."

భర్త గొంతులోని పశ్చాత్తాపం గమనించింది సుబ్బులక్ష్మి.

"అవును నాయనా.. మన స్థాయికి తగ్గట్లు మనం వుండాలి.. అందరాని ఎత్తులకు ఎగిరి క్రిందపడటం కంటె ఊరుకోవడం మేలు.." అని నచ్చుచెప్పింది.

నిరాశగా అక్కడ నుంచి వెళ్ళిపోయాడు ప్రసాద్.. పరిస్థితులు అర్థం చేసుకోలేడు కనుక కొంచెం చిన్నబుచ్చుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత సుబ్బులక్ష్మి అన్నగారింటికి బయలుదేరింది – వంశీకృష్ణ పుట్టిన రోజు ఏర్పాట్లకూ

"డబ్బు విషయం అడగకు..."అన్నాడు వెంకట్రావు.

"ఒకసారి చెప్పారుగా... అడగను లెండి.." అంటూ గుమ్మందిగింది సుబ్బులక్ష్మి.

ఇప్పుడు ఈ ఉంగరం అమ్మి ఆ డబ్బుతో ఎక్స్కర్షన్‌కు వెళ్తే?....

ఆ ఆలోచనలకే మనసు పులకించింది ప్రసాద్‌కి.

నిజమే. అలాగే చెయ్యాలి. తన స్నేహితులతో పాటు తనూ వెళ్లవచ్చు. ఎంజాయ్ చెయ్యవచ్చు.

తృప్తిగా జేబులో వున్న ఉంగరాన్ని తడుము కున్నాడు. ప్రపంచంలోని సంపద అంతా తనవశం అయినట్లు తోచింది. తెల్లవారి లేచి ఎవరిముఖం చూశాడో కానీ. తను చాలా అదృష్టవంతుడు. తనకు ఉంగరం దొంగిలించా లన్న ఆలోచన లేదు కానీ ఆ ఉంగరం తనంత తాను తన చేతిలోకి వచ్చింది. తన సమస్య దానికి తెల్సింది కాబోలు. అందుకే అది తన దగ్గరకు వచ్చింది. లోలోపలే సంతోషపడి పోయాడు.

తను ఎక్స్కర్షన్‌కు రాలేనని టీచరుతో చెప్పడం ఎలాగా అని బాధపడిపోసాగాడు.

తన స్నేహితులు తనురావటం లేదని తెలిసి నవ్వితే ఏంచెయ్యాలా అని ఆలోచించసాగాడు. ఇప్పుడు ఆబాధ నుంచి తనను తప్పించడానికే భగవంతుడు తనచేతిలో ఉంగరం పెట్టాడు.

ఇక తను తన తండ్రికి బాధ కల్గించకుండానే హాయిగా మిత్రులతో వెళ్ళి రావచ్చు.

ప్రసాద్‌కి ఒక విషయం అర్థం అయ్యింది. ప్రపంచంలో అన్నింటికీ మూలం డబ్బు.

ఆ డబ్బు లేనందువల్లనే తండ్రి తన కోరికను తీర్చలేక పోతున్నాడు. ఆడబ్బు ఉండటం వల్లనే మూడు సంవత్సరాల గుంట వెధవ చేతికి మూడు ఉంగరాలు పెట్టుకోగలిగాడు.

తను కూడా కష్టపడి చదివి బోలెడు డబ్బు సంపాదించాలి. అప్పుడే తనకు తృప్తి...శాంతి.

ఇంతకీ ఉంగరం బంగారానిదేనా?... ఆఁ... అందులో ఎంతమాత్రం అనుమానం అక్కర్లేదు.

లక్షాధికారి మామయ్య కొడుక్కి బంగారం ఉంగరం చేయించక రోల్డుగోల్డు చేయిస్తాడా?

మంచి జరీచీర కొనుక్కుంటే వీధంతటికీ ఆవిషయం చెప్పిరానిదే నిద్రరాని అత్తయ్య తన కొడుక్కి రోల్డుగోల్డు ఉంగరం చేయిస్తే ఊరుకుంటుందా?

మరోసారి వంశీకృష్ణని ఎత్తుకున్నాడు. వాడి

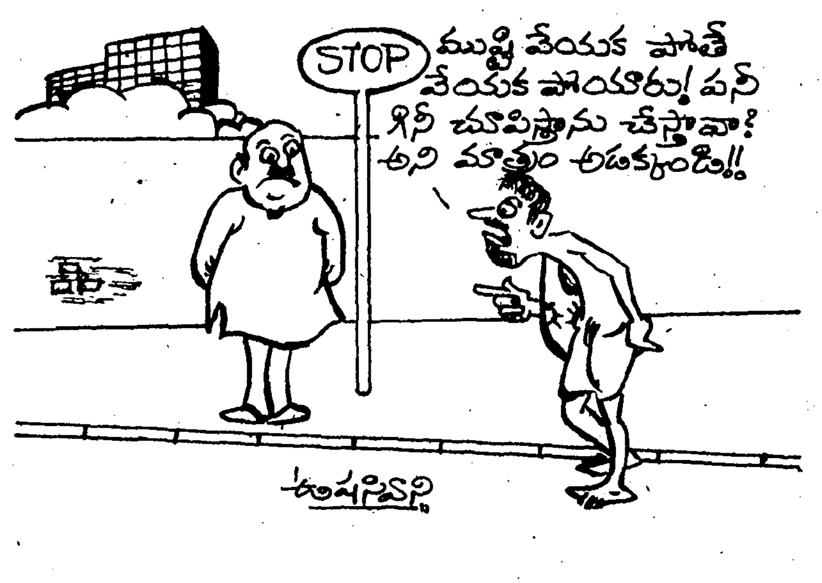

చేతికి వున్న మిగతా రెండు ఉంగరాలూ ఎవరూ చూడకుండా ఒకసారి లాగి చూశాడు. అవి బిగుతుగా వున్నాయి. అంత తేలిగ్గా రావు..అయినా తను అలా దొంగతనం చెయ్యకూడదు. ఆ ఉంగరం అయినా తనంతటాను ఊడివచ్చింది కాబట్టి తీసుకున్నాడు కానీ.....

అందుకే ఇక మిగతా ఉంగరాల గురించి పట్టించుకోలేదు.

"వాటిని ఇలా ఇచ్చెయ్యరా.. ఇప్పటికే వాటిని అందరూ ఎత్తుకుని నలిపేశారు.

అలిసిపోయి వుంటాడు బుజ్జిముండ..."అంటూ ప్రసాద్ దగ్గర్నుంచి అవనిజ తీసుకుంది.

అత్తయ్యకు ఇచ్చేశాడు. మనసులో కసిగా అనుకున్నాడు–

"దబ్బుందని ఫోజు. పిల్లవాడు నలిగిపోయాడట. వాడేమన్నా గులాబీ పువ్వా?"

మరో అయిదు నిముషాలు గడిచాయి.

అప్పుడే... సరిగ్గా అప్పుడే...

అవనిజ కంగారుగా అంది–

"అరె... వేలి వేలికి మూడు ఉంగరాలు పెట్టాను... ఒకటి లేదు...."

రైలు ప్లాట్‌ఫారం మీదకి వచ్చినప్పుడు అంత వరకూ నిద్రపోతున్న ప్లాట్‌ఫాం ఒక్కసారి సందడి పుంజుకుంటుంది. అలాగే ఒక్కసారి గలభరం మొదలయ్యింది.

సీతాపతి మాత్రం తాపీగా అన్నాడు.

"సరిగ్గా చూడు.. ఎక్కడికి పోతుంది?" అన్నాడు.

అందరూ కలిసి ఇల్లంతా వెతకసాగారు. బాబు ఎక్కడెక్కడ తిరిగాడో గుర్తు చేసుకుని మరీ వెతుకుతున్నారు అందరూ. వాళ్ల ఇంటి నౌకరు వీరయ్య కూడా హడావుడి పడిపోయాడు.

"లేదండీ...." అంది అవనిజ బాధగా.

"అప్పుడే అలా నిరాశ పడిపోతావేం?.... ఎక్కడికి పోతుంది. శ్రద్ధగా వెతికితేసరి.... ఎవరో పట్టుకు పోయారని అనుకుందుకు వీల్లేదు. అతిథులంతా పెద్దమనుషులే....."అన్నాడు సీతాపతి.

అవనిజ చాలా అనుమానం మనిషి... డబ్బులేని వాళ్లందరూ అవినీతి పరులే అనుకుంటుంది.

ఆమెకు అడపడుచు అంటే పడదు.. లోకానికి భయపడి పెదాలపై తేనె పూసుకుని మాట్లాడుతుంది తప్ప.

"దొంగేముంది.... అందరూ శ్రీవైష్ణవులే... కాని ... ఒళ్లో రోయ్యలన్నీ మాయం అన్నట్టు....." అంటూ సుబ్బులక్ష్మి వైపు చూసింది అవనిజ.

వదిన గారి ఉద్దేశ్యం గ్రహించక పోలేదు సుబ్బులక్ష్మి.

"అంటే?" అంది కొంచెం బాధగా.

నవ్వుకుంది అవనిజ.

"ఏదో మాట వరసకు అన్నాను... అంతమాత్రానికే గుమ్మిడికాయ దొంగ అంటే భుజాలు తడుము కున్నట్టు......"

వెంకట్రావుకి కూడా బాధ కల్గింది.

"లక్ష్మీ... పద... వెళ్లిపోదాం....."అన్నాడు.

"వద్దండీ... వద్దు.... ఇలా అర్ధాంతరంగా వెళ్లిపోతే మావదిన అనుమానం నిజమే అనుకుంటారు....

ఆ ఉంగరం ఎక్కడ పోయిందో వెతకాలి. అది దొరకాలి.... అంతవరకూ వెళ్లొద్దు...." అంది సుబ్బులక్ష్మి అదీ నిజమే అనుకున్నాడు వెంకట్రావు.

"ఒరేయ్... వీరయ్యా... అమ్మాయిగారి ఉంగరం కాని చూసేవా?" అడిగేడు సీతాపతి.

"లేదు బాబా... నేను కూడా అదే వెతుకుతున్నాను.... ఇన్ని సంవత్సరాలుగా పని చేస్తున్నాను.. నేను ఏరోజూ ఇలాంటి నేరం చెయ్యలేదు....." అన్నాడు తన నిర్దోషిత్వం బయట పెట్టుకుంటూ.

ప్రసాద్ ఇవన్నీ ఒక పక్క వింటూనే మరొకపక్క వెతుకుతున్నాడు.

ఛీ.... అత్తయ్య ఎంత ఘోరంగా మాట్లాడుతోందీ...తమంటే ఎంత చులకన?....

36 గంటల నిర్విరామ నృత్యప్రదర్శన!

'శ్రీ వినాయక కౌతము' నృత్య ప్రదర్శనలో నాట్యాచార్య శ్రీ ఆనెం లక్ష్మణరావు

ఇటీవల తణుకులో 36 గంటలు నిర్విరామంగా నృత్యం చేసి దేశ ప్రఖ్యాతి గాంచిన శ్రీ ఆనెం లక్ష్మణరావు,1946 సంవత్సరంలో శ్రీకాకుళం జిల్లా రాజాం సమీప గ్రామమైన పుల్లెలుమామిడిపల్లిలో దేవాంగుల కుటుంబంలో జన్మించారు.

శ్రీ లక్ష్మణరావు తండ్రి కుమారుని విద్యాభ్యాసము పట్ల తగిన శ్రద్ధ వహించని కారణంగా వీరి చదువు 4వ తరగతితోనే ఆగిపోయింది. వీరికి చిన్నతనమునుండి నృత్యమంటే అభిలాష మెండు. సినిమా పాటలకు తదనుగుణంగా నాట్యం వేయుచు ప్రేక్షకులను ఆనందింప చేసేవారు. శాస్త్రీయ పద్ధతిలో నాట్యం అభ్యసించాలనే ఉద్దేశ్యంతో అందలి కనువైన ప్రదేశం కోసం తన 12వ ఏట కూచిపూడి, తెనాలి, విజయవాడ, ఏలూరు పట్టణాలు తిరిగారు. చివరికి ఏలూరులో కుమారి లక్ష్మి సహాయంతో శ్రీ గంటా కనకారావు వద్ద విద్య నభ్యసించుటకు ఉపక్రమించారు. అదే సమయంలో ఉదర పోషణకై రైల్వేస్టేషనులో వంద్యవిహ్త, బిర్లాభవన్ అనే కాఫీహోటలులో పనిచేసి 9 సంవత్సరములు విద్య నభ్యసించి భరతనాట్యంలో ప్రావీణ్యత సంపాదించారు.

1969లో సామర్లకోటలో స్థిరపడి శ్రీ వేణుగోపాల కళాక్షేత్రంలో నాట్యాచార్యులుగా ప్రవేశించి 3 సంవత్సరములు పనిచేశారు. పిదప 1972లో కాకినాడకు మకాం మార్చి "నటరాజ కళామందిర్" సంస్థను స్థాపించి వందలాది సంఖ్యలో విద్యార్థినీ విద్యార్థులను నాట్యంలో ప్రవీణులను చేశారు. అక్కడి నుండి వచ్చి తణుకులో 1983న "నటరాజ కళామందిరము" ఏర్పాటుచేసి విద్యార్థినీ విద్యార్థులను నాట్యంలో ప్రవీణులను చేశారు. తణుకు ప్రజలు కూడా తగిన ప్రోత్సాహము ఇచ్చారు. దీనికి తోడు ప్రభుత్వ సహకారం కూడా లభిస్తే దేశ గౌరవము కళామతల్లి ప్రతిష్ఠ యినుమడిస్తాయి. శ్రీ లక్ష్మణరావు సుమారు 200 భంగిమలల్లో నాట్యప్రదర్శన లివ్వగలరు. వీరి ప్రదర్శన వినాయక శబ్దముతో ప్రారంభమవుతుంది.

–ఇ. నారాయణమూర్తి

ఆ ఉంగరం తన దగ్గరే వుందన్న విషయం బయట పడిపోతే ఎంత అవమానం?

"మీరు చెయ్యలేక మీకొడుకుచేత చేయించారు " అనదూ? ఈ విషయం తెలిశాకా తల్లి దండ్రులు ఎంత బాధ పడతారు? వాళ్లకు తలవంపులు తెచ్చేలా తను ప్రవర్తించవచ్చా? ... ఇంటికి వెళ్ళాకో తండ్రి తనను క్షమిస్తాడా? పరువు నాశనం చేశావంటూ చచ్చేలా కొట్టడూ? తను తీసుకోవడం ధైర్యంగా తీసుకున్నాడు కానీ రహస్యంగా తను అమ్మగలడా? కొట్టు వాడికి సందేహం కలిగి ఆవిషయం తండ్రితో చెప్తే ఇంకేమన్నా వుందా? . ఏనాడూ కలగని పాడుబుద్ధి ఈ రోజు ఎందుకు కల్గింది . ఇక్కడి వ్యవహారం చూస్తుంటేనే గుండెలు రెట్టింపు వేగంతో కొట్టు కుంటున్నాయి. పిరికితనం కలుగుతోంది తన వారిని అవమానిస్తున్న అత్తయ్య ధోరణికి ఒళ్ళు రగిలి పోతోంది

ఇన్ని అనర్థాలకు కారణం అవుతున్న ఆ ఉంగరం వుంచుకోవడమా లేక తిరిగి ఇచ్చెయ్యడమా..

తిరిగి ఇయ్యడం ఎలాగ?.. నీ దగ్గరే వుంచుకుని మాట్లాడలేదేమని అందరూ తనని అడిగితే?..

సీతాపతి వీరయ్యతో అంటున్నాడు

"ఒరేయ్ వీరిగా. నిజంచెప్పు వెధవా నువ్వే తీసివుంటావు తోలు ఒలిచేస్తాను.."

వీరయ్య ఒణికిపోతూ చెంపలు వేసుకున్నాడు.

"లేదు దొరా నాకేం తెలియదు. " అన్నాడు.

అనవసరంగా వీరయ్యను కూడా అనుమానిస్తున్నారు ఆ తప్పు వాడు చెయ్యలేదని తెలుసు తనకి ఎందుకంటే ఉంగరం తన దగ్గరే వుంది.... పనివాళ్ల విషయంలో మామయ్య చండశాసనుడన్న విషయం తనకు తెలియనిది కాదు. ఇప్పుడు ఆ ఉంగరం తీసుకుని తను వెళ్ళిపోతే . రేపు వీరయ్యమీదే తనకు అనుమానం ఉందని రిపోర్టు ఇచ్చినా ఇస్తాడు మామయ్య పోలీసులు వాడిని చచ్చేలా కొడుతారు ఈ ఆలోచనకే వణికిపోయాడు ప్రసాద్.

- ఛీ తను ఎంతనీచమైన పని చేశాడు.. తను

ఇదేమి న్యాయం?

బట్టల
మురికిని
తొలగించే
'దోబీ'ల
బ్రతుకుల్లో
బండలు!
సమాజం
బట్టలకు
మురికిని
అంటిస్తున్న
నాయకుల
బ్రతుకుల్లో
బంగారం!

—పి. మోహన్

ఉంగర కాండ

ఎక్స్కర్షన్‌కి వెళ్ళడంకోసం చేసిన తప్పు ఎందరి జీవితాల్లో అశాంతిని రేపుతోంది. దొంగతనం చెయ్యకూడదని తెలిసి తను తప్పు చేస్తున్నాడు. తన కోరిక తండ్రి తీర్చలేకపోతే తనకు అదృష్టంలేదని సరిపెట్టుకోవాలి కానీ.. ఇలా తప్పుదారిలో తన కోరిక తీర్చుకోవడం ఏం సబబు?

నిజమే.. తను చాలా పాపపు పని చేశాడు ఆ పాపం వదుల్చుకోవడం ఎలాగ? తన మనసులోని బరువు తగ్గించుకోవడం ఎలాగ? అపార్థం చేసుకోబడిన తనవారిని, వీరయ్యను రక్షించడం ఎలాగ?

అవనిజ తన సహజధోరణిలో ఏదో ఒకటి సణుగు తోంది

'తొందర పడకండ్రా. వెతికితే దొరకదా?" అన్నాడు ప్రసాద్.

సీతాపతి మేనల్లుడి వైపు చూశాడు.

"మామయ్యా. టార్చివుంటే ఇయ్యి.. లాన్‌లో వెతుకుతాను. అక్కడ పడివుండే అవకాశం లేక పోలేదు ." అన్నాడు

సీతాపతి ఇచ్చిన టార్చ్‌తో బయటకు వచ్చాడు

నేలమీద దాన్ని ఫోకస్ చేసి అటు, ఇటు వెతికినట్లు నటించాడు

జేబులోంచి ఉంగరం తీసి చేతిలో పట్టుకున్నాడు.

"దొరికిందర్రా ." అంటూ గట్టిగా కేకవేశాడు బయటకు వచ్చారు అందరూ

"అనవసరంగా కంగారు పడ్డారు లాన్‌లో పడివుంది.. ఇదిగో ." అంటూ సీతాపతి చేతులో పెట్టాడు ఉంగరాన్ని. అంతవరకూ తన జేబులో వున్న ఉంగరాన్ని.. దేన్నయితే అమ్మి ఎక్స్కర్షన్‌కు వెళ్ళాలనుకున్నాడో ఆ ఉంగరాన్ని..

అవనిజ ముఖంలో వంద ట్యూబ్‌లైట్ల కాంతి.

"మాబాబే మా ప్రసాద్ కళ్ళు చాలా మంచివి. . థాంక్స్‌రా.. నిజంగా మేం అదృష్టవంతులం..... అందుకే నీకంట పడింది " అంది అవనిజ.

చిన్నగా నవ్వి ఊరుకున్నాడు ప్రసాద్

సుబ్బలక్ష్మి, వెంకట్రావు, వీరయ్యలముఖంలో అనంతమైన రిలీఫ్

సుబ్బలక్ష్మిని అనుమానించినందుకు అవనిజ, వీరయ్యను అనుమానించినందుకు సీతాపతీ క్షమార్పణలు చెప్పుకుంటారని ఆశించాడు ప్రసాద్.

కానీ వాళ్ళు ఏం మాట్లాడలేదు.. అది కలిమి తెచ్చిన అహంకారం కావచ్చు.

వెంటనే వెళ్ళిపోదామన్న భర్తకు అభ్యంతరం చెప్పలేదు సుబ్బలక్ష్మి. సీతాపతి వద్దంటున్నా వినకుండా బయటకు వచ్చేశారు వెంకట్రావు, సుబ్బలక్ష్మి, ప్రసాద్.

ఆ చీకట్లో ఇంటివైపు నడుస్తున్నారు.

"మాష్టారూ . నేను అందరితో పాటు వినోద యాత్రకు రాలేను... " అని రేపు టీచర్‌తో చెప్పాలని నిర్ణయించుకున్నాడు ప్రసాద్.

అలా చెప్పడంలో అవమానంకానీ చిన్నతనంకానీ ఏమీ వుండదు అన్పించింది ప్రసాద్‌కి. □

నెలకు రు. 1000 సంపాదించండి

ఫొటోగ్రాఫీ టీచరు రు. 15, ఎలెక్ట్రికల్ గైడు రు. 15, టైలరింగు కట్టింగు రు. 15, రేడియోగైడు రు. 15, డ్రాయింగు & పెయింటింగు గైడు రు. 15, 300 కుటీర పరిశ్రమ గైడు రు. 30. వివాహపు జీవితము 100 బొమ్మలతో రు..15, రతిశాస్త్ర రు. 15, సచిత్రకొక్కోశాస్త్రము రు. 20, పోస్టేజి రు. 3/- ప్రతి ఒక్కొక్కటికి అదనము.

International Book Agency,
(AS) Choudharykhel,
P.O Debai (Bulandsahed) U. P

ఆయుర్వేదములో అద్భుతము

ప్రపంచములో అసాధ్యరోగమైన మస్క్యులర్ డిస్ట్రఫీని మేము నిస్సందేహంగా బాగు చేయుచున్నాము. కుష్ఠు, చర్మ రోగములు, మూర్ఛ ఉబ్బసం, పక్షవాతం, కామిల, పాండువు, కాన్సరుకు గ్యారంటి చికిత్స. వివరాలకు :

Dr. K. L. NARAYANA,
Ayurvedic Expert, Mudumpad P.O.
Pin No 516129, Rayachoty Tg
CUDDAPAH Dist

సప్తపది ఇన్ఫర్మేషన్ బ్యూరో

పోస్ట్ బాక్స్ నెం 367, హైదరాబాదు-500001

కమ్మవారు వధూవరులకు సంప్రదించండి. మీరేదేశమేగినా మీ స్తోమతుకు తగు సంబంధం సూచించు బాధ్యత మాకు వదలండి.
మీ వివరములు రహస్యంగా వుంచబడును.